

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. II. пов.
Конто почт. шля. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
Ізд 11—12 год. передпол.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4.50 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 зл., Німеччині 7.50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. з., Ру-
мунії 150 лей, Болгарії 7.50
зл., Австрії 7.50 зл., Зілля
адреси 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ГОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Від Версаю до Льокарно.

І. Статті пакту Ліги.

Від дня 28. червня 1919 р., себто дня підписання Версайського миру найважливішою подією в міжнародних відносинах є — заключення дня 16. жовтня 1925 р. договору в Льюкарно — розуміється під умовою, що буде він, як це і застережено, дня 1. грудня ц. р. ратифікований усіма дотичними державами.

Ріжні етапи вели до нього, а саме конференція в Спа в р. 1920, відтак договір, який хотів у свій час заключити Льюїс Джордж в р. 1922 у Кан, а який був причиною конфлікту між Поанкаре і Бріаном, та півмісія Бріана, опісля т. зв. протокол Женевський з листопада 1924, на який згодилися тодішній англійський соціалістичний уряд Мек Донельда, та згодом його відкинув (прийшовши в міжчасі до влади) консервативний уряд Боллвіна, в кінці проєкт Американія Доза (Dawes), щодо німецьких репарацій, прийнятий державами Антанти та Німеччиною, головню завдяки заходам Мек Донельда.

Щоби зрозуміти вагу цього договору, чи як його звуть Льюкарнського пакту, треба пригадати деякі постанови Версайського миру, а саме цієї його частини, якою засновано Лігу Націй і яка зветься пактом Ліги Націй. Бо самого Версайського миру Льюкарнський пакт зні не змінає, ані навіть не дотикає безпосередню, а може мати хіба тільки посередні наслідки щодо деяких його постанов. За те має велике безпосереднє та й посереднє значіння для Ліги Націй.

Зайвим буде пригадувати ближше загальні принципи та цілі, для яких, згідно з намірами творця Версайського миру, засновано Лігу Націй. Вони висказані коротко в перших словах пакту Ліги, а саме „розвиток взаємного співвідання народів та запевнення їм миру та безпеки“. Для досягнення цієї цілі прийнято слідуєчі постанови, які подаємо в порядку дотичних статей пакту Ліги:

Стаття 8. Щодо обмеження збройних сил усіх держав, за яке має старатися Рада Ліги Націй.

Стаття 10. Взаємна запорака членів Ліги щодо ненарушності їх територій та політичної незалежності.

Стаття 11. яка поручає Раді Ліги ужити всяких запобігачих засобів у разі якої небудь небезпеки війни.

Стаття 12. та 15. зобов'язує членів Ліги, що всякий спір між собою, який міг би викликати війну, вони піддають під осуд мирового суду або Ради Ліги, та що, якнебудь він випав би, не розпочнуть в ніякім разі воєнних заходів перед трома місяцями по його виданню. Колиж би цей осуд видала Рада Ліги — на підставі одногодусного вирішення, тоді члени Ліги зобов'язані в випадок війни, не виступати проти цієї сторони, яка відчинилась, чи готова була підчинитись осудові. До одногодусного вирішення не мають вважатись голоси тих членів Ради, які самі інтересовані в дотичнім спорі.

Стаття 13. зобов'язує членів Ліги, що також всі інші спори, які не дадуться поладити дипломатичним шляхом, піддають під мировий

осуд (arbitrage) та що проти цієї сторони, яка піддається такому осудові, ніякий з членів Ліги не виступить з війською.

Стаття 14. установає постійний міжнародний судовий трибунал.

Стаття 16. установає так звані санкції, себто загрози на випадок неподержання постанов стат. 12, 13, 15, а саме санкції економічні, як зупинення усяких торговельних та фінансових зносин, а есентуально і санкції воєнні, через доручення членам Ліги причинитись військовими частинами та флотом до вимуснення послуху для розпорядків Ліги, дозволяючи на перемарш війська членів Ліги через територію другого члена — наскільки це військо вислане для виконання вище згаданих санкцій.

Стаття 17. Право заважати через Раді Ліги також і держави, що не належать до неї, щоби такі спірні справи, з яких могла би виявлятися війна, піддали під мирний осуд згідно зі ст. 12 а то під загрозою санкцій ст. 16.

Стаття 18. зобов'язує зареєструвати та публічно оголосити через секретаріат Ліги усякий міжнародний договір, заключений її членами під загрозою його неважності.

Стаття 19. Загальний збір Ліги може покликати ввади годи своїх членів до реалізації договорів, які неможливо принорванти (inpricables) як також до реалізації міжнародних відносин, яких дальше існування могло би загрожувати світовому мирові. Отсе всі постанови пакту Ліги, які мали би припинювати війну.

Поминувши навіть те, що Америка, Німеччина і Росія не вступили до Ліги, що відразу ослабило її значіння, як також моральну та фактичну її силу, то самі ці постанови, хоч у деяких випадках і є засобом проти війни, а деяких її припінують, а через те саме і дуже часто зовсім обезсилюють, всеж таки не виключають її безумовно. Навіть коли згідно зі ст. 12 держави піддалися мировому осудові, то по 3 місяцях від його оголошення можуть розпочати війну, без ніякої загрози (санкції). Колиж осуд видала Рада Ліги однодусно (ст. 15) то має це тільки те дальше значіння, що ніхто з членів не може виступити проти цієї сторони, яка заявила свою згоду йому підчинитись; однак і тоді нема дальшої санкції.

Отже головна недостача пакту Ліги лежить у тім, що не встановлено примусу піддатись мировому судові. Цьому мав зарадити загальний уже женевський протокол. Мав він бути доповненням пакту Ліги, та постановляла у першій мірі, що всі держави, які приступають до нього, піддаються юрисдикції Постійного Міжнародного Трибуналу встановленого відповідно до покликаної вище ст. 14 пакту Ліги — в усіх своїх спорах, які можна поладити на підставі постанов міжнародного права. Колиж одна сторона не схотіла піддатись шй юрисдикції, справа була би розсуджена а її неіснуючості. Видалий осуд

Сторінка з минувшини.

Українські легіони по боці антанти та їх творець.

II.

У своїх свіжих споминах твердить п. Панейко, що тоді, як провідники галицько-української політики непохитно вірили в побіду осередніх держав і швидко держалися австрофільської, чи радше германфільської орієнтації, він один вказував на konieczність реорганізації і готов був взятися за творення українських легіонів проти осередніх держав на власне ризико.

На поотязі тобох літ (від горлицької офензили) зростати у нього сумніви в силу осередніх держав, щоби під весну 1919 р. завершитися повною перемогою в їх побіду. В квітні 1918 р. скориставшись його думка настільки, що увійшов у Швайцарію в тіснійшій зязязі з представниками антантської пропаганди в справі творення українських легіонів з полонених в Італії. Навіть для деяка, а не то такого освіченого політика, як п. Панейко, було ясно, що війна зближується до кінця. Отже коли зближується намір творити легіони, то треба до здійснення такого плану приступати негайно, бож творення легіонів та ще й з українських полонених в Італії, тих самих, що стаяли найбільшій опір Італійцям в Альпах, вимагало довгого часу. Тимчасом п. Панейко, думаючи віддати роллю Бенеша чи Діозового, замість простої аї Швайцарії їхати в Італію, мчався до Львова. Щоб спонукати п. Пан. відкладати здійснення свого плану і мчався до Львова? „Пайдократичні кампанія д-ра Лозинського за дівками-алоничками з уряду Голубовича і проти єдиного можливого в даних обставинах уряду Скоропадського“

— відповідає п. Панейко. Мій бож, коли навіть признати слушність п. Пан., то як можна класти на одну вагу такі нерівномірні вартості: українські легіоні і кампанія д-ра Лозинського! Таж з моментом вміду п. Пан. до Італії, він перестав бути гол. редактором „Діла“ і кермування цим органом автоматично переходило до д-ра Лозинського, який хіба був би товмачеве своєї лінії, а не лінії п. Панейка. Значить, припинення кампанії проти уряду Скоропадського могло мати тільки хвилевий, епізодичний успіх. Чи варто було затля такого несуттєвого епізоду мчати до Львова?

Д-р Лозинський від кампанії проти Скоропадського. Поминасмо доцільність чи недоцільність цієї кампанії, але як гетьман Скоропадський міг тоді підходити під спільний знаменник політичної лінії п. Панейка? Гетьман Скоропадський, ставленник осередніх держав, головню Німца, був і досі германфільом, а п. Пан. вже тоді в душі був переконаний антантофлом. Назпаки, седав кол Центр. Ради були антантофіли (як франкофіл Петлюра й ин.). Отже тут маємо до діла з якоюсь дуже складною загадкою: з одного боку політична радя наказувала п. Пан. негайно і назаврк негайно перекидатися в табор Антанти, а з другого кампанія д-ра Лозинського примусила його кидати все й мчати до Львова на порятунок германфільові Скоропадському.

І тут заявляється перший вузол дивогладних неперемірних скоків п. Панейка. Весь час чуємо про необхідну konieczність творити українські легіони по боці Антанти і

зобов'язує безумовно (отже не як кажуть постанови пакту, що спірні сторони по трьох місяцях можуть все таки розпочати війну). Хто не піддається осудові, підпадає під санкції з 16 ст. пакту, з тим додатком, що кожна держава, що підписала протокол, має причинитись до їх виконання в льовальний та ефективний спосіб, так, як тільки на це дає їй змогу її географічне положення та стан її озброєної сили.

Женевський протокол був намірений як загальний світовий договір. Кожний напад, з якого-небудь

боку наступив би, мусів би порушити всі держави. Бо всі були би зобов'язані йти з помічю нападеної державі. Тому кожна війна мусів би стати світовою. Правда, що вже ст. 16 пакту Ліги передбачує примусове виконання (екзекуцію) вирішень Ліги. Але ця екекуція стає обов'язковою тільки тоді, коли член Ліги веде війну всупреч постановам пакту а крім цього її основа лежить у приноровленню економічних та фінансових, але не кінче і військових, примусових за собою.

Д-р Я. Оленицький.

Red. czas. „Dilo“ Pr. 857/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sad okregowy karzy jak Trybunal prawowy we Lwowie, orzekl na wniosek Prokuratury Radawowej, ze treść czasopisma „Dilo“ Nr. 255 (10.641) z dnia 17. listopada 1925 r. pod tytulem: 1) „Na rozstajni doroz“ między slowami: zгода mla Polakami i Ukraincami... 2) słowami: jana riez, szro pro. 3) w artykule pod tytulem: „Na chwyłach bezholowa“ od słowa: Za premiarawa Orabokoho... 4) do kłosa: artykuła. 5) W odeswie pod tytulem: „Promadane“ między slowami: a) złozyły z nabozy... 6) słowami: lepta na nazytych... b) między slowami: szroty, zerk... a słowem: wiojty; 4) w artykule pod tytulem: „Uradok Orabokoho“ między slowami: podczas premiarawa pana Władystawa... a słowami: Torbowia naidyła; 5) w notatce na stronie... pod tytulem: „Wiece w Odywi“

między slowami: Szroty dołaczony karty... a słowami: bezdnyk zajawile komisa zawiera zamiona ad 1) 2) 3) 4) zbrodni (65 a) u. k. ad 5) wytykpa z 5.302 u. k. uznal dokonany w dniu 16. listopada 1925 roku konflikt za usprawiedliwiony i zarządził zarzeczienie całego nakładu i wydał w myli 5.403 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi logo czasopisma, by orzeczenie niniejsze umiescil bezplatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalnie tego nakazu podlega za sobą następną przewidzianą w 5.21 ust. 46 k. z 17. XII. 1862 Dr. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. k. z sądzienie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. o Lwów dnia 17. listopada 1925 r. Hanel

весь час п. Панейко робить все можливе, щоб не приступити до здійснення цієї своєї мрії, а опісля свого, в подробицях випрацьованого плану.

Отже п. Пан. мчить до Львова, щоб покласти край кампанії д-ра Лозинського і по дорозі вступає до Відня. Чого? — запитає читач. Щоб від голови Української Парламентарної Репрезентації п. д-ра Петрушевича одержати задоволення чесної людини, що в разі потреби чу відповідній хвилі він посвідчить про свою згоду на його план реєстрації та щоб одержати пару тисяч корон — з метою на початок забезпечити собі особисту фінансову незалежність від Антанти. З цього нічого не виходить. Тоді п. Панейко думає удатися до пок. Василька, але здержується, а вкінці розкриває свої плани п. д-рові К. Левицькому. Однак і цей від них відмахується.

Приймаючи, що все це є правдою, знову стаємо перед загадками. Коли п. Пан. рішився на такий далекосяглий, революційний крок, що горі гном клав увесь воєнний світогляд галицьких Українців, то нащо йому було потрібне „благословення“ наших політичних провідників. Хіба Дмовські, переходячи в антантський табір, йшов по благословення до пок. Білінського чи проф. Яворського з НКН? Теж саме й з п. Пан. Коли п.п. д-р Петрушевич, Василько й д-р К. Левицький були відомі як австро-чи германофіли і в тій концепції добавували тріумф української справи, то чи вони були морально покликані „благословляти“ п. Пан. на нову путь? А одночасно, чи таке тайне „благословення“ було потрібне п. Панейкові? Безумовно — ні! Домагаючись підтвердження „реєстрації“ у відповідній хвилі, п. Пан. годився навіть на публічне здезаування Укр. Парл. Репрезентацію своєї роботи по тім боці фронту. Коли навіть здезаування було самозрозуміле, то ще більше самозрозумілим, що й „благословення“ було зайве. Правда, п. Панейко вимагав, щоб у відповідній хвилі засвідчено його план „реєстрації“. Мій Боже, та ж п. Панейко не дитина. Він же знав, що й без його прохання у відповідній хвилі наступить ратифікація його „реєстрації“, скоро тільки його акція булаб повелася. Хіба нема в світі політика, який би не признався до якоїсь успішної акції, веденої навіть без його співучасті, як

з другого боку нема політика, який рався би брати на себе всю відповідальність за неуспішну акцію, хоч би був її одним чи керманічем.

Також питання „кілька тисяч корон“ упадає при ближчій розгляді. Без сумніву, гроші важка річ, але в даному випадку не така важка, щоб перепинила виконання плану. Та ж п. Пан. був у Швайцарії, на дорозі зі Швайцарії до Італії не треба багато грошей. Зрештою, як хтось переходить всеціло в антантський табір, має такі знамениті звязки, віддається душою й тілом переважній справі, то яку тут ролю може грати „кілька тисяч корон“? Беручи на увагу розмір всієї справи та звязані з нею потреби і видатки, „пару тисяч корон“ не могло творити основи фінансової незалежності п. Пан. навіть в часі переговорів про легіони. Тут потрібні були сотні тисяч, а то й мільйони корон, а не „кілька тисяч“. Зрештою, коли хтось, висловлюючись буденно, рішився йти на службу до Антанти, очевидно — маючи на меті принести користь своїй нації, то „кілька тисяч корон“ не могло тут становити непоборної перепони. Отже тут стрічаємося знову з дивоглядним „перепонами“, які в специфічній світлі ставлять „творця“ українських легіонів по боці Антанти.

Квітень 1918 р. був останнім речинцем. І п. Пан. замість негайно ступити на належний собою шлях організації легіонів, прогайнував найкращий час — тільки тому, що п.п. д-р Евг. Петрушевич і д-р К. Левицький не могли чи не хотіли дати йому свого „благословення“ і „кілька тисяч корон“. Події розвивалися. Офензива Людендорфа заломилася, Австрія поносила невдачі, балканський фронт хитався, а п. Пан., не покидаючи свого плану, на протязі сімох місяців (від квітня до кінця жовтня 1918) ганявся за грішми. І справді, він роздобув кілька тисяч (2.000 кор. і 6.000 гривень) і з кінцем жовтня 1918

Найбільший вибір блаватних товарів на осінній та зимовий 167 сезон поручає фірма 33-100

АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міцкевича
філія в Стрию, площа Пісудського.

ПУРУС паста консервована в бутлях.

постановив податися у Швайцарію, щоб розпочати заходи для організації українського легіону по боці антанти, а проти центральних держав. Він вже й свої „безгаланні аваліан“ зложив був у гардеробі львівського двірця, як опісля вилетів, на поталу Поляків.

Д-р Пан. нещасливо зазначає й підкреслює, що українські легіони по боці антанти мали бути звернені проти центральних держав, щоб нам забезпечити місце при столі мирної конференції на рівні з Чехами й Поляками. Вони були його ідеї фікс. І справді, це була хіба сфінсована ідея, коли п. Пан. 1. листопада 1918 вибирався творити українські легіони проти осередніх держав. Чи в тім часі, коли вже заломилася мілітарна сила центральних держав; коли капітулювала Болгарія; розліталася від половини жовтня 1918 року Австрія; заломлювалася непобідна Німеччина, — чи в тім часі потрібні були антанті українські легіони? Очевидно, ні! Д-р Пан. був далекозорий; він вже від горлицької офензиви скептично дивився на корисний для осередніх держав вислід війни, але ще з кінцем жовтня 1918 р. думав творити українські легіони проти осередніх держав, хоч з початком жовтня вже й звичайні ділки бачили неминучий упадок центральних держав.

До слабих місць і ще слабшої льогічної будови цього „урипка із споминів“ п. Панейка приходить ще останнє, вже найслабше й зовсім неімовірне місце. З усього сказаного виходить ясно, що або п. Панейко легкомудшно ставився до свого плану творення українських легіонів по боці антанти, — або просто є це фантазія, сконструовані значно пізніше, бо важко допустити, щоб людина, що все передумала і прийшла до означених імперативних висновків, могла свою думку довести до такого очевидного фікса. Ясно й те, що „урибок із споминів“ п. Панейка, переповнений злогобою і напоєний жовчю, який має дискредитувати галицько-українських провідників, у першу чергу дискредитує його самого.

М. Ч.

Радянська Україна.

Речинці українізації.

Центральна комісія по українізації в Харкові прийняла постанову про скликання наради з представників усіх установ і професійних союзів для встановлення і усталення речинців українізації. Комісія намітила день 1. січня 1926 р. речинцем, в якому усі визиски, бланкети, фірмові папери і т. п. мусять бути перекладені на українську мову. На визисках установ і підприємств загальносоюзного значіння можна буде вмішувати паралельно з українськими написами і написи російські. Вивіски на всіх українських державних установах мають бути виключно на українській мові на всій Україні а в Автономній Молдавській Республіці на молдавській мові. Всі написи на кінових фільмах і фільмові тексти мусять бути перекладені на українську мову. („Правда“ з 30. X.)

Дотеперішній перебіг українізації.

В попередній інформації про речинці українізації можна вичитати, що українізація проходить як найкраще. Та ось та сама московська „Правда“ з 10 листопада друкує інформації свого кореспондента з Харкова про дотеперішній перебіг українізації. Він потішаючий вправді для „Правди“ та не дуже свідуючий для самих успіхів українізації. Дослідно ця інформація звучить: Раднарком України вислухав реферату про хід українізації. Референт зазначив, що в центральних установах українізація йде слабо. І слабо проводять у життя. На всіх 13 народних комісаріатів (отже міністерств!) знає добре українську мову заледви 20,6 відсотків урядовців, слабо знаючих українську мову є 31 відс. а цілковито не знаючих урядової мови аж 48,4 відс. урядовців. Курси української мови відвідує 63 відс. урядовців. Праця над українізацією літоводства Наркоматів дала на загаль цілком незадовольняючі наслідки. Значно успішнійше проходить українізація по окружних установах а особливо в округах, з переважанням селянським населенням.

Торговельні підприємства і господарські органи не зробили для українізації своїх апаратів майже нічого. Раднарком зобов'язав народний комісаріат освіти прискорити видачу академічних українських технічно-термінологічних словарів.

Богдан Ленків.

МІНІАТУРИ.

Ars longa...

Берлінський музей старовини (Altes Museum) збагатився на днях новим надбанням світової ваги.

По широких сходах цієї монументальної будівлі входить до її просторого нутра богиня, покищо не вирішено ще остаточно імені, але така величність і достойна, що теперішній тутешній науковий і мистецький світ клонить покірно голову перед нею.

Це недавно куплена антична грецька статуя з мрамору, мабуть богині Персефони з шестого століття перед Христом (коло року 600), вичитється з тої доби грецького мистецтва, з котрої мало що збереглося, а рівної вартості нічого. Богиня надприродної величини, в повний ріст, стоїть випрямлена, з піднесеною головою і дивиться просто перед себе великими, широко відчиненими очима.

На устах дивна усмішка, так загаломно своєрідна, як на Леонардовій Джоконді.

Шия довга, волосся в дрібні складки (без т. з. грецького вузла), руки тільки по лікті відкриті, а ноги, навіть не по кістки, самі стоїть в оригінальних сандалах.

На ший одностороннє ожерелля, а трома симетрично покладені

дрібними прикрасами, ніби дармовісами, на лівій руці вузовий бранзлет, у правій гранатове яблуко, символ немирущої молодості. На голові, на тій доволі високій причісці, що доволі далеко відбігає від т. з. грецьких фризур, ніби зайнята шапочка, невисока, з пологим, круглим дном. Це мабуть діалем, котрого різьбар не вів ще викінчити. І якраз тому статуя на перший погляд робить враження каріатида, частини якоїсь більшої композиції.

Шапка ця розмальована окрою. Сліди жовтуватого і червоного охри видно також на вбранню, котре вкриває мало-що не цілу статі богині.

Великий палець лівої руки встроплений за пазуху, (подібно як тримають його й тепер панове на численних новітніх портретах), права рука, з гранатовим яблуком, своїм бідо спирається на бедрі.

Цілість, (незвичайно добре збережена й неущкоджена „зубом часу“) визнається монументальною простотою, яка нагадує дещо асирійчину і так дуже відбігає від пізніших грецьких різьб, багатих в рух, чаруючих красою тіла, привабливих своїм виразом пластичним.

Мимохіть пригадується інше надбання того самого „Altes Museum“ у Берліні, а саме т. зв. „Сидяча богиня“, яку закупили перед десяти роками, а якої дату народження кладуть на рік битви на полях Ма-

ратону. Таким чином „Altes Museum“ має два світової вартості архитаври, з початку і кінця цієї великої доби грецького мистецтва, яка до нині дивує і чарує світ своєю непроминаючою красою.

Нову богиню купили за ціну мільйона золотих марок. З того половину зложили приватні люди, а другу половину дало місто, край і держава і то в часах грошової скрути і буцім то упадку цікавості до справжнього, високого мистецтва.

На ту тему можна би неодноразово сказати. Завважу тільки, що в кожній майже берлінській музею вражає нас багато, розмірно навіть дуже багато, нових надбань. Н. пр. у музею цісара Фрідріха (батька Вільгельма II.) є цілий відділ т. з. „Neuerwerbungen“, між ними незвичайно замітний краєвид Рембранда. Там також бачив я недавно приміщений жіночий портрет Ван Дайка, в повний ріст, на великому тлі, такої краси, сили виразу психологічного, свідомості, а до того в такій рамі і так добре на окремій стіні завішаний, що прямо очей не можна від нього відвернути...

Не забувають люди, що ars longa, vita brevis.

Андерсенова вистава.

В п'ятдесяті роки смерті знаменитого данського поета-казкаря Ганса Хрістіана Андерсена (* 1805 † 1875) весь культурний світ з пошаною і вдяком згадав того

Одинокого в своїм роді поета, котрий своїми казками-поемами став міжнародним, загально-людським поетом.

В світовій літературі небагато є творів, щоб були так загально відомі, як казки Андерсена і найдовша з них „Казка про його життя“.

Німці дивляться на Ганса Хрістіана, як на свого власного поета і може ніде в світі, крім власної своєї вітчизни, він не має такої симпатії і популярності, як у Німеччині. Тому й пошанували його в Берліні з нагоди 50-ліття його смерті тат, як мабуть ніде. Дуже сачточно, при участі представників німецької держави й данського посольства відчинено в державній бібліотеці (перше „королівська бібліотека“, пр. „Unter den Linden“) андерсенівську виставу.

У двох великих залах зібрано чимало предметів, котрі тісно зв'язані з життям і творчістю великого поета. В першій, на стінах портрети його і близьких до нього людей, малюнки місць, відомих із його життя, ілюстрації до його творів, характеристичні побутові образи з часів між 1805 і 1875 роком.

У великих галереях зложено всі приміщені такі документи, як його метрику, свідоцтва шкільні, наші портрети, листи, грамоти всіхких відзначень, дарунки від нього і для нього і т. д.

Тут також виставлено силу віршів його творів на різних мовах

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Дальша криза польськ. уряду.

Марш. Ратай заявив президентові, що зрікається місці творення уряду. Президент поручив Мін. Скішницькому утворити позапарламентарний уряд. Скішницький категорично не відмовив, а просив короткого часу до відповідей. Мін. Скішницький після конференції в Бельведері вернувся до союму і там переговорював із маршалком Ратаєм. В союмі Скішницький конферював із посланцями Хайльсберга Вітосом, Гломбінським. Старався переконати послів, щоби поперли коаліційний уряд але безуспішно. Вночі Скішницький вразі прибув до союму і заявив, що зрікає місці утворення уряду. Він є думки, що лише парламентарний уряд може злагодити закон. кризу. Політ. партії мусять взяти відповідальність за уряд. Тимчасового керівника уряду мін. внутр. справ Рачкевича вівали до Бельведеру на наради. Зачувати, що президент хоче Рачкевичові поручити місцю творення урядничого кабінету.

Англія ратифікувала льонгарнський договір.

На засіданні англ. палати громад ратифікували більшістю 475 голів проти 13 льонгарнський договір про взаємні гарантії.

НОВИНКИ.

— Вчорашнє число нашого часопису сконфісковано за цілу першу новинку, яка передавала чутки у зв'язку з кризою польського уряду.

— Найближче число нашого часопису, з огляду на суботннше свято, вийде аж у понеділок.

— Восьма річниця пров. гарської диктатури і польський консул у Харкові. Львівська „Гарета Поранна“ приєднала таку ністку: „На раті, вшанованою в Харкові в комісаріаті закордонних справ з нагоди восьмиліття більшовицької диктатури, виготовили вітальну промову в ім'я всіх закордонних консулатів у Харкові польський консул Заремба-Скішницький. Своєю промовою виголосив він про українських і висловив надію на завершення серйозного розвитку мирних відносин між Радянською Україною і Польщею. Йому вітальні слова угоджавений комісаріат СРР. для закордонних справ у Харкові Шнітцер. Цікаво, як прийме цю ністку про українську мову польського консула в Харкові львівське „Слово Польське“, яке останніми часами стало органом вихідпольської гурмоністії при реферувальному т. зв. „Слову руськім“. У останньому числі з дня 19. листопада, реферуючи нашу статтю про виступи Одиція і проф. Яворського на харківському ВУВК-ті, дає ось такий коментар: „Дня та оповідні, коли в обсерві „Українізм“ виступав гімном двох людей і то в парламенті, який є парламентом України“. На який підставі „Діло“ вважає, що тих двох (Одиція і Яворський — Ред.) не представляє маси народу на Радянській Україні а не тільки кількості — як це висловили ми нахвалимо“. Гелер „Слово Польське“ може розсудити в своїй гурмоністії ще далі та — чого доброго — може ствердити, що польський консул у Харкові, промовляючи по українськи на бенкеті, був тим трем, який побіг Одиція і Яворського репрезентувати українську стихію.

— **Українізація.** В останньому випуску (IV, V) нєського журналу „Czyli Ologick“ за рік 1925-й поміщена стаття редактора журналу О. Гурка про діяльність „Всеукраїнської Академії Наук у Києві“ на основі „Звідомлення Академії за 1924 рік. В „Jahrbuch der Kultur und Geschichte der Slaven“, що виходить з друку в Бреславі під ред. Е. Ганша, поміщено об'ємну статтю В. Дітріха про „Bildung und Bildungswesen in der Ukrainischen Sozialistischen Räterepublik“ (II, 1925, стор. 60—83). Багато матеріалу про Радянську Україну стіраємо в книжці д-ра Ф. Бадмгартнера: „Arbeitswissenschaft und Psychoanalyse in Russland“ (München, Oskar Junfermann, 1924). Новий статистичний лист про господарські відносини на Радянській Україні приносить „Gesellschaftslehre für Osteuropa“ за 1925 р., виданий „Forschungsinstitut für Ost- und Südosteuropäische Länder“ у Кемтсбергу (Ostentia-Verlag). В останньому єдинстві журналі „Zeitschrift für Slavische Philologie“, що виходить у Лейпцигу під ред. проф. Фішера (I, 1924), в статті проф. Зелена про „Східнослов'янську етнографічну літературу з років 1914—1924“ багато місця присвячено українським працям Бока, Євгенова, В. Дорошенка, Тютюковського, Грушевського, Сумцова, Шахматова. Крім їх ми про історію на Україні оголошує проф. Фасмер окрему працю на „Ukrainische

gen über die ältesten Wohnsitze der Slaven“ (Lipsk, Markert i Peters, 1923, ст. 79). „Kleine Staatenkunde“, що виходить у Берліні виходить виландівства „Hochschule und Ausland“, поміщає в наближньому числі як ч. 17 окрема книжка про Україну.

— **Новий огляд культурної праці у Львові.** Дня 22. п. м. в год. 11-й в. редпол. відбувається святоє вішчання доми читальні „Прогіти“ на Знесінню, повезеного у будівлі до кімн. по довгих заходах гуртка назвах патріотичних громадян, серед вишкоро неспокійних відносин. У посвяти цього культурно-освітнього огнища візьме участь проф. епископ Н. Бонч. Управа звертається до громадян нашого міста з проханням явитися на це народне свято і надати йому більше поваги.

— **Ще про укрїнські марки.** Наша замітка про попит на українські поштові марки між філателістами в Київі Бароні нашла відгук аж... на сторінках „Паштового-ого Kurjer-a Codziennego“ (с. 318). Якби не дотримався заклад на так велику заробуток, а не тому, що ми ствердили високу вартість різних марок України, річ загально відомо всім, не тільки філателістам. Але кого побива така самота, як польських журналістів (соби тільки їх одних), той ніколи не може признати нічого гарного у свого союда. Бо все гарне, велике, пошукване — можливе тільки в Польщі... Ще далше йде якийсь гурмоніст з „Wieku Nowego“, що іде там філателістичний відділ, бо він казав, як привіз українських марок. Отже всі ті десятки монографій про українські марки в усіх більших європейських мовах (включені в статті д-ра І. Турніна, „Український Філателіст“, ч. 2), сотні статей на цю саму тему в різних філателістичних органах, а передовсім праця спеціального т. зв. „Ukraine-Philateler-Verband“ у Берліні, до якого гляди з Н. мін. з його оглядом „Ukraine-Philateli“ — все це забавка, фікція? Шкодо до вартості українських марок, то згадано тільки, що перед двома роками платили за них чужинці на великій філателістичній виставці-Бірки в Відні величезні суми, про що писали тоді всі віденські преси, подіючи й дотичні міліонні цифри, а ось нещодавно ще проляв марочний торговель К. Лисюк у Нью-Йорку одну зах. українську марку (каталог Скотта 1924, ч. 53) за 3,000 доларів (дн. „Український Філателіст“, ч. 1 і 2).

— **Нагородні Нобеля і податки.** Сестринок Альфреда Нобеля, винахідника динаміту і основника світових премій, звернувся з проханням до шведського уряду, щоби цей об'ємний податок накладені на капітал складений його вуйком. В наслідок зростаючих податків справжній мета премії трітати шораз більше свою підставу, бо сума капіталу зменшується. Суми призначені на нагороди є значно менші, як накладені на них податки. Шведський уряд стоїть мабуть на тому становищі, що коли з грошей його громадян користують громадяне всіх інших держав то за не йому належить заслужений процент за посередництвом.

— **Чудо природи.** В Іспанії, у селі Марбелла, якась жінка народила одразу шістьох дітей: трох хлопців і трьох дівчат. Самі мати при смерті. Лікар, які не вірять у цю звістку, передали поважними чужинними часописами, можуть простувати.

— **Зниження цін на харчі.** Львівське воєводство у порозумінню з торговельною та промисловою палатою та промисловими союзом завело нову максимумну тарифу від дня 19. п. м. обов'язкову для Львова. М'яса — 1 кг. шпиченної м'яси (40 пров.) у подрібній про д. аж 58 сот. Хліб 1 кг. житньої м'яси (60 пров.) у крамійці або на базарі 38 сот. 1 бухка, що важить 4 дж. а шпичен. м'яси — 4 сот. чотири „жизньські бухки“ — 16 сот. 1 бухоченька вагаю 1 кг. (жизньська) — 50 сот. М'ясо: 1 кг. вол. вога 1-й категорії, з докладкою не більше 20 пров. — 1 зол. 36 сот. верове з докладкою не більше 10 пров. 1 зол. 90 сот. волве „кошерне“ 1-й категорії — 1 зол. 60 сот. Вуджені: шинка вуджена — 2 зол. 70 сот. Полдвуджені вуджена — 2 зол. 80 сот. Сина вуджені — 2 зол. 70 сот. 1 кг. вареної шинки — 4 зол. Товщи: 1 кг. верхового тел. його смачило — 3 зол. 20 сот. сала — 2 зол. 70 сот. свідол. солоненої, тонкої — 2 зол. грубої 2 зол. 60 сот. солоненої — 3 зол. 20 сот. Пашки: 100 кг. горішчовського вуджені (на закладці) — 4 зол. на приматий складі 530. За 100 кг. бухового дерева, у Поллаві, а доставкою пер. д. хату 2-70, рубаного на повнаний складі — 3 зол.

— **Дія урядовців.** Знижено множики на місяць грудень з 44 на 43.

— **Поштівці самогубства.** У Львові стала такою хронічною, що нема дня без двох в паки. Учора знову одні молоді жінки Киятківська і одні робітниця Петро Кіш, важко леж на своє життя. На цей раз причини лежали: першочора в одній лікарню помічено були непоміжність хвалити податок, у другій значна нужда.

— **Гарний редактор.** Дієміх Любичині подає до відомо висхід судової розправи „редактора“ „Газети Подольної“ проти адво. Гасера, який публічно зверну увагу одній паві у уряді, що такому відомому шлангистові та ошуканцю як редактор Тумен. чесна людина не повинна

ВІДУКИ ДНЯ.

Не робити паніки.

Відмір річ, що як загортається театр, тоді паштарашинне що може бути, чи пана серед публіки. Хто як може і куди може, ретельно випереджає до дверей, щоб тільки найкраще вибгти з горючюю будинки. Вислідом такої паніки буває як лядкається людей потратуваних ногим, а одиниці влечені у павель. Зорочо виходять ті, які сповізно жууть на зайнятих дверях і мають ще потім довести часу спастися бігством.

Такі думки пот театр похитують мін до голів, тоді переступо пресу з сганим апа.

І днина річ. Вся польська преса насильде саме так нерозумна, які в театрі пхавоуся без пам'яті до виходу, а українська тит, які жууть на вілний переїзд у дверях.

Польська преса шноті паніку! Я на політичних сподах витворює ще менше, як наші професійні політики, але бачу, що ширення паники є просто кагидлим.

Адже справи ще так дуже але не стоять.

Правда ген. Розвадовскі сказав, що походить в Польщі тепер є гірше, як у 1919 р., коли б лшешчій дивилася делеконидами на Варшаву. Я цього всього не берусь апарувати, але положення ще не є найгірше!

Правда, марш. Пясулскі бе в дзвін тоїноги і каже, що є зла, а Вітос додає, що буде ще гірше, але при чім тут пс-Міам І...

Правда, золотий трохі похитнувся, але всеж такі не пелеті стрімгола аж марка.

Правда, буди в деяких місцях легкі мильверзії, але всього ні в озному

поданати руки. Д-р Гасер повторив на суді ще раз свої слова і суд зильний його. Вудко, що фірма шлангиста потверджена навіть судовим присудом не перешкадає мати конесію на теорія шоденної публічної оліпії.

— **Товариство „Пай“** відкриє в жедію 22. XI. Національний Музей у Львові. — Збірка: година 10 ул. Механського 42. Вступ 50 сот. Проводить дир. І. Свеніцкий.

— **З Нім.** У кін „Лен“ дають нову сензацийну фільму з улюбленим світові публіки Томом Мікс у драмі в 7 діл п. „Нові домі“. Крім цього але французька комедія в 2 діл „Дома в Парижі“.

— **Приглається членом неопативі „Українське Народне Мистецтво“,** що Незалежний Загальний Збори відбуються в понеділок 23. п. м. в селі Тон-а „Бесіді“ вул. Рутівського 22. о год. 5-й походулі. 753 1—1

Заходом Гуртка Самообразування ім. Бориса Грінченка при III. учт. державній семінарії відбувається в часі.

ОСИПА МАКОВЕЯ в суботу, дня 21. листопада 1925 року в великій селі Мет. Т-ста ім. М. Писенка **АКАДЕМІЯ** Початок точно о 12. годіні в полудне. Вступ за добровільними датками від 1 зол. 801 для шкільної молоді від 30 сот. 2-2

3 судової салі. Процес Штайгера.

Тридцятий день розправи.

Бюрою товаришів Штайгера І. Гебот і Тома Лідер ствердили, що в день атентату заховався обвинуваченого в бібрі було зовсім спокійне та нормальне. В урядових годинах Штайгер з біора не виходив. Вийшов, як значило, а 1. годіні без ніякого адеперування і посміху. Сидок Гебот предложив трибуналові касову кизку, яку Штайгер провадив того дня, коли його арештували. Провідник трибуналі ствердив, що була там позміл записані рукою Штайгера.

Сидок Анна Горнштайн бачила, як арештований Штайгер сіа на ґрипорі-сений Лукомського до аїта в товаристві двох поліціял, що його підшували. До того самого аїта сіла такФж Пастернакіла. Стоячи біля аїта чула вона як Штайгер сказав до Пастернакіної такт: „Прощу паві неж не я, паві помиляються!“ На те сказала Пастернакіна: „Так, то паві!“ І тіл хвилин умишурований поліційний урядник таууа Штайгера з груди. Сів цього урядничого сидок не чув.

Сидок І. Маркіла, наречена Штайгера каже, що Умоласна з обвинуваченим про сходина в 6. год. вечора дня 3. вересня, отже в день атентату. Мали разом йти до театру. Попереднього вечора була разом у Шкільній, казарні а потім пішли разом кома по 10. годіні, бо обидво мешкали в тій самій казарні. Мешкала характерна обвинуваченого як зліновану, сповіну і далку від усяких революційних ідеї людину. На основі доклядої знайомості з його життям і життєвими шлангами Маркіла висловило переконання, що Штайгер єврейський.

На питання обороны сидок каже, що цілий 10 місяць стояла під замітом співучасті в злочині атентату. В поліційних

пашт... на забрали і дріл кожні що са-латати, а зівачши латку від чогось дру-гого.

Мені фізично аж смішно робитися, а рішучою силою захищати у грудях. Польська преса висловила такі страшні речі і то великими буквами, що хіба людина не стане голубо дубом. Нема на це ні пшзирі ні голосу оліпії.

А пелеті паніки суті... Не можнаж пшзирити на те, щоб найбільшійши горожане звернулися до оліпії. Вже про горючий другі категорії і не говорю. Вони, як спротивний воду, потіч ті асі але муючі асті і ще собі пошмелюють.

Д-л так абсолютну бути не може. Треба лхоті заробити в початках і не до-пелетати до розвитку суспільного раха. Може хто собі й бачити, але все, але хсму добро річної праці лежить на сер-ці, бачить що та добро чимраз краще.

Тому шлоно до позавірних горюжак і до їх алого збарту з кул. Яхочива вхотіло: Не доускайте до шинних панік! Не дозволяйте своїм газетам пашти тоби і пашанні сензції, які перестали бути сенсациями! Звернуь увагу на успішній уми Українців, які разбі бачуть тільки добро, бо як ні, то вони нову зачіткі домагаються виборних вітій.

Не знаю, чи минає що добро зрочути. Я не серічу, що є зла, але не можнаж так захоуватися, як підчас землетрусу, чи вил шу моря.

Повідал з театром теж не добрий, іл-копн жак його вати, то не повний ті, які грають сама солі корпів і шинні достойнік, страхати ресвіасну публіку панічними оліпками!

Адже ім спеціально мало що гротіт, бо актори по всіх театрах мають особний вихід.

Gaaktion China.

арештах сиділа 7 днів, не зважаючи на те, що ніхто й не робив ніяких конкретних замілів. Була в неї також два рази реві-зія, що є дала ніяких наслідків.

Сидок поучивих Мючковскі, пен-діваний до другого відділу, ніської де-фективі. Сидок був при інформаційному пересудуванні Пастернакіної кола. Самішч, інст. Лукомским і ком. Сухєшким. Подосибиш лінійні Пастернакіної не па-м'ятає. З ге бсудування набрав воажіння, що Пастернакіна обтяжу обвинуваченого категорично як виконавця атентату. Обороні помагалися конфронтації Мючков-ського з ком. Самішч, але трибунал від-кинув їхній внесок у цій справі.

Сидок Євксанета Ізабелла Ор-ловська була літом у Любін Великий, де мешкала у своїй сестри, власної до-м. Романа Верхот не знає. Олександр Мрак і його сестру ліл. Оба Штайгера знає, але ніколи його не бачила ні на прохоті, ні на розмові з Мраком.

Д-р Лендзав ставити питання на конфронтацію Верхот з Орловською.

Прокуратор висказується в справі усіх янесем, які поставили обороны попередні днів і сьогодні. Прокуратор поштується показанням сидка Алоаффа Фінеля тому, що він пснччно аном-малний. На доказ його аноміальності пропонує покликати на свідка Емануїла Фінеля, брата Алоаффа. Прокуратор одержала була ще перед постановленням вкесення обороною відомості проті, що Алоаф Фінель напавуа Фінель, має певні дані відомості виконання атентату Штайгера, того, що доносим, престувальна поліція. На поліції він зівів, що Алоаф Фінель є комуністом і має у своєму помешканні при вул. Кінній комуністичну бібулу та якбукові матеріяли. Однина долодження виявили неораздність та безпідставність тих доносів. На основі його умової медуги Алоаффа Фінеля зівилею в ніської. На достачення до актів розправи листів, який дістає мито-Штепінський, прокуратор погоджується. Зависів вигнати від вождівства данні відомості особи Олмшанського і оліпії тов-євствя про нього, покуратор ставити внесок пересудувати поліцію Олмшанського, що не цікають у Сидок, на обставини, що Олмшанський в вересні 1924 р. да-вал матуру в самобійській гімназії, а тому не міг брати нікої участі у виконанні атентату на президента у Львові.

На зааху прокуратора відповідав д-р Лендзав.

Бірма.

Гроші.

Америк. дол. 68000 681, канал. дол. 630 — 640, чеські ко. 01973 — 02000, лєт 00173 — 00373, франки фр. 02773 — 02800, фл. швейц. 130—132, лгт. фунт 3100 — 3120.

Золото. 20 кор. 2900 — 2820, 20 франків 2800—2820, 20 марк. 3050—3100, 10 руб. 3450—3510.

Срібло. Австр. кор. 03650—03700, 5 лк. кор. 290—300, доларони 143—150, рубл. 240 — 250, рубль дрібний сріблом 120 —133.

Збірка.

Пашення краєва з 1925 р. 2100 — 2200, дноті галицьке з 1925 р. 1500—1550, ач миль галицький бров — до —, ове-сгал. 15,00—16,50.

Сатисфакцією для любителів музики і танку

є антистатичний апарат з маркою „ГОЛОС СВОГО ПАНА“ найновішої конструкції (система радіо з підключеною мікрофоновою). Складу свою здобули наші апарати призначенням цілої земської худ., як різном своїм власним репертуаром найбільших артистів світа, як: Падеревські, Карузо, Шаляпін і інші. Різном великий вибір танкових знаті, також українських та Меніпійського.

THE GRAMOPHONE Co., Limited, LONDON.

Генеральний репрезентант на Польщу:

ЙОСИФ ВЕКСЛЕР

Мранів, Фльоріанська 25. Львів, Секстуська 2.

779 3-8

НАДІСЛАНЕ.

Увазі приїжджаючих до Стрия поручається першорядні

Ресторан, Наварня і Німната до снідань
НИКОДИМА БАЖИНСЬКОГО

Стрий, вул. Міцневича ч. 3.

(ріг вул. 3. Мал).

Страви і напої першої якості. Прислуга ливна. Ціни умірковані. Найприємніше місце на рендер-вова. Особна кімната на то-
304 париські сходина. 2-2

Бібліографія.

КНИЖКИ:

Михайло Возняк: „КОРОТКА ГРАМАТИКА ДАВНЬОЇ ЦЕРКОВНО-СЛАВЯНСЬКОЇ МОВИ В ПОРІВНЯННІ З УКРАЇНСЬКОЮ“. — Для ужитку в сепаратних школах. — Львів 1925. — Стр. 64. 8т. Зміст: Вступні uwagi; фонетика; морфологія; із складної давньої церковно-славянської мови; з давніх церковно-славянських пам'яток; з українських грамот XIV. вік. — Головний склад у Книгарні Наукового Тов-ва ім. Шевченка.

Олександр Бажинський, архітектор гр.-кат. лівн. капітули: КОНКОРДАТ, заключений між Апостольською столицею і през. Річнесполитою Польської дня 10. жовтого 1925. ратифікований польським сеймом, з поясненнями.

ЖУРНАЛИ:

МУЗИЧНИЙ ЛИСТОК, неперіодичний часопис, присвячений актуальним сповад-ам музичного життя. Випуск I: Д-р Ст. Людкевич: Д. Бортнянський і сучасна українська музика. — Д-р В. Шурат: Як пізнали Д. Бортнянського в Зах. Україні. Музична хроніка й бібліографія. Портрет Бортнянського, роботи В. Боровиковського. ТРИЗУБ, тижневик. Париж, ч. 4. — В. Салевський: Дебют в Женеві. — Л. Колосов: Од хотіни до здійснення. — Югидей академіка Ст. См-Стошського (Лист з Праги). — А. Янишків: Листи з Польщі (Невідомому жонірові). — М. Л.: Оповідання повстання. — Самі про себе (Спожми Сухомлінова). — Хроніка: З Велікої України. — З нашого життя на еміграції. — У Франції.

МОЛОДА УКРАЇНА. Ілюстр. журнал для молоді. Жовтень 1925, ч. 10. Зміст: Клім Полішук: З осінніх мотивів. — Ол. Кисілевська: Понед змарила. — Під Іван. — Д-р В. Левківський: 100 миль на колесах. — І. Франко: Село в осени. — М. Милер: Подорож у селенку. — М. Лисенко: Салка. — Р. Б. Мам-лов: Шість. — Е. Ров: Самітатор Роза. — В. Каптіський: Смерть зелені. — М. Підгірянка: Порт-Болу. — К. Ев-ль: Своїки. — Фільделес: Скот і атенські вуличники. — П. Шестеста: Кіням самітський уліпелі. — М. Підгірянка: Смерічка. Додаток: Леонарда-Чуар.

ОПОВІСТКИ.

Львівський Український Театр під дир. М. Стадника.
Золотік. Сала Касина.
Субота 21.XI. „Княжна чардаша“.
Неділя 22.XI. „Алонім“.
Тернопіль. Сала „Мішанського Брацтва“.

Повеснік 23.XI. „Граф Люнсембург“.
Вівторок 24.XI. „Лісова пісня“.
Від середи 25.XI. театр переїздить до Збаража. 813 3-4

Український мішаний хор Д. Нотія.
В переїзді на Захід дасть у Львові дня 20.XI. год. 6. вечора в селі „Народного Дому“ Рутоського 22 великий популярний концерт з церковними спі-
вами Д.М. Бортнянського.
Ціни на цей раз значно знижені (від 1-3 зол.) Білети продає Народна Тор-
говля.

У неділю 22.XI. м. Камічка струм.
У вівторок 24.XI. м. Радехів.
У четвер 26.XI. м. Сокаль.
У п'ятницю 27.XI. м. Сокаль.
У суботу 28.XI. м. Рава Руська.
У неділю 29.XI. м. Рава Руська.
768 12-7

Репертуар „Українського Наддні-
принського Театру“ О. Мітківнич:
Жиданія. Сала „Соколя“,
21.XI. „Вихрест“.
22.XI. „Маруся Богуславка“.
23.XI. „Майська ніч“.
502 4-2

Дрібні оголошення.

КОНЦІПІЕНТ, здібний до самостійного ведення канцелярії, з позитивною і тон-
бунальською практикою, з адвокатським іспитом гласде негайно посади. Оголо-
шення на адресу О. Літинського в Телеграм-
посту Підгірній. 819 2-2

ІВАН ВРОЛА, уполномочений в Мажилон-
цах п. Яворів 1899 р. унезавжнює згуб-
лену військову книжечку. 824 1-1

АБСОЛЮВЕНТКА учнівського семі-
нара прийме лекцію з пар. VII. кл.
школи. Івана Сіліньська, Петранка п. Рож-
нітів. 829 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

Д-р Теодор Михайлівський
веде адвокатську канцелярію
в ЖОВКВІ

954 в домі бл. п. д-ра Король. 6-18

14	ОБРУЧКИ ЩАСТЯ	14
14	Г. Гуттерман Секстуська 14.	14

Звичайний Загальний Збір Товариства „Прогрес“ у Львові

відбудеться в п'ятницю дня 25. жовт-
ня 1925 р. в селі Музичного Інституту
ім. М. Лисенка (вул. Шашкевича).

Початок Збору о год. 10. перегляд.

Дисаний порядок:
1) Відкриття Збору і промітання прото-
колу з останнього Звичайного Загального
Збору. 2) Звіт П. емілі з діяльності Т-ва
за час від 1. VII. 1924 — 30. VI. 1925. 3)
Звіт Контрольної Комісії й улічення
абсолютної Головному Виділу. 4) Ви-
бір 6 чл. Головного Виділу, 6 заступ-
ників виділових і Релігійної Комісії з 5
чл. й двоох заступників. 5) Іменювання
почесних чл. 6) Установлення членської
вкладки на 1925 рік. 7) Запити й внесення
чл. У Львові, дня 18. листопада 1925.
3-й Головний Виділ Товариства „Прогрес“:
М. Галицький, В. Мудрий,
голова. 822 1-3 секретар.

Загальні Збори

А. Х. „Бандурист“

відбудуться в неділю, дня 22.XI. 1925
о год. 14. в селі Лисенка.

ПОРЯДОК ДНЯ:

1) Відкриття Збору. 2) Звіт устало-
чого виділу. 3) Звіт контрольною комісією.
4) Улічення абсолютної. 5) Вибір нового
виділу. 6) Евентуальні.
828 За Відділ: 1-1
Драган М. голова, Кушнір Р. секретар.

Впр. Отців Парохів

що уряджують місії, просять двоох інва-
лідів У. Г. А., які займаються продажою
девоціоналіє, ласкаво повідомити їх го-
дай два тижні наперед про речині місії
на адресу Л. Янік у Запівній п. Підгірній
малі, та в цей спосіб допомогти своїм лю-
дем в чесний спосіб заробити собі на про-
житок. 1-3

Кооператива тринотарських виробів

ручних і машинних

„АЛЬФА“

при вул. Коральницькій ч. 8.
приймає всілякі замовлення і переобіж.
Матеріал добірний. Виконання дуже ста-
ранне, ціни невисокі. 8-15

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Тов. „Українська Захоронка“ у Львові
відбудуться 5. грудня ц. р. о год. 4.30
веч. в льоналі Української Бесіди
із слідувачим денним порядком:

1) Відкриття протоколу з посліпних
Загальних Зборів. 2) Звіт виділу з діяль-
ності. 3) Звіт Контрольної Комісії. 4) Ви-
бір нового Виділу і Контр. Комісії. 5) За-
пити і внески.
Якби о год. 4.30 не було приписаного
статутом комплекту, відбудуться о год. 5.
того самого дня в тім самім місці і льо-
нали другі Заг. Збори без огляду на чи-
сло присутніх членів. — За Відділ Тов-
а: О. Гордицька голова, С. О. Попель-
секретар. 827 1-1

XIX Звичайні Загальні Збори

Дому торговельно-промислового

„ДОСТАВА“

кооператива з обмеж. поручкою у Львові,
відбудуться дня 8. грудня ц. р. о год.
5. по пол. в номчатах кооператива
при вул. Домініканській ч. 11.

з отрим повядком нарад:

1. Отворення зборів і відкриття протоко-
лу посліпних загальн. зборів.
2. Звіт з діяльності за рік адм. 1924/25.
3. Звіт контрольною комісією.
4. Внесок Нада. Ради в справі розділу
чистого зиску.
5. Затвердження членів управи і їх за-
ступників.
6. Доповняючий вибір членів Надаірної
Ради.
7. Внески і запити.
Річні звіти; рахунки і білянс є виложелі
для перегляду членів в окох складах ко-
оператива.

Львів, дня 20. листопада 1925.

о: А. Стефанович, о. Ю. Дзюрович,
предсідатель. 830 1-1 секретар

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найновіших систем,
яких складові часті,
приладдя до кра-
вецького ремесла і
до ручних робіт по-
682 ругас 5-10

АЛ. МАЛІМОН

Склад машин до шиття
Львів, вул. Валова 12
Приймається машини
до надрави

Футра мужські футра жіночі

повучає магазин і робітня футер

Олександра Врубля

Львів, вул. Галицька 20. І. пов

275 27-30

Пояснення.

Супроти безпідставних і неслухняних за-
кидів, поширюваних проти мене казати у
добрий вірі, немов би то я прикупив ка-
мешний при вул. Галицька ч. 12 від Укра-
їнського Педагогічного Тов-а з 1922
використав не Тов-а, — чуюсь причиною
леням починати цю справу прикладно і
сиконстатувати, що казати: Я купив ту ка-
мешницю від УПТ, на підставі укладі Уп-
рани і Надаірної Ради тогож Тов-а з 25.
жовтня 1922 контрактом купча-продажу і
дати Львів 31. жовтня 1922 р. за ціну
купча 9,000.000 Мл. (дев'ять мільонів марок
польських), однак на рахунок той ціни
купча виплати в УПТ-у ще перед кон-
трактом і перед укладою починуючи від
30. червня 1922, м'ясячними р'їтими квіт-
сім мільонів марок п. і вкази підтвержувати
вкладені мною на рахунок ціни купча квіт-
тої по кожноточасній квітці доларів, то пока-
жеться, що я кабула ту камешницю від
УПТ, за ціну 1.040 (тисячу сорок) амер.
доларів. Колиж казати, що УПТ, купало
ту саму камешницю 15. мая 1922, р. за
ціну 234.000 корон або 840 (вісімсот со-
рок) амер. доларів, — то показується,
що я заплатив УПТ, о 200 (двіста) амер.
дол. більше понад ціну, за яку УПТ, ту
камешницю кабуло. — Не переж, що УПТ,
було би ліпше вишлюди, як би було чотири
місяці скорше почало укладу продажі і
заклучило контракт зі мною вже в місяці
липні 1922 р., бо тоді виступила бартість
умовленої ціни купча була би не менша,
однак ані я току не винен, що УПТ, про-
полювало з першпіданням погодженням
справи, ані я на тіл проволочи нічого не
зискав, бо давши раз задаток був я вже
завязаний і мусів тримати всі гроші в по-
готівлю, а не міг я тих грошей уложу-
вати в доларовій валюті, бо не було тоді
заборонено під загрозом кримінальної
карні. Не пережу також, що УПТ, поточ-
піло страту через не, що не годило за-
часу гро сиплату гіпотечних довідів, змін-
табульованих на тіл камешний, однак з
одного боку я не можу відповідати за
шлендрія, якого я ані не спрочинав, ані
не завинив, а з другого боку я не зискав
ані одного сотика на тіл, що УПТ, через
той шлендрія мусів тепер сплатувати
гіпотечні довіді у валютнообов'язній валю-
сти. Про повидність наведених тут фак-
тичних обставин може кожний не-економі-
стися на основі табулярних книг і актів та
на основі книг УПТ, — а думаю, що цей
фактичний стан справи не дає підстави
шарпати мою добру славу і приписувати
мої громадянські прикмети.

826

Д-р Іван Березницький.

МУНКА ИЛО

НАЙЛІПШЕ
МИЛО
СВІТА!

МІЛІ пастоку з а-
сної пасини час-
той, правдивий без
допоміжки під сапо-
тисю в 5 кг. башма-
ках оплачено по 17
зол. висилася Едгар
Вілінський, Збараж
825 1-1

ІНТЕЛІГЕНТНА о-
рота по свеще-
ку, середній ат по-
шукує місця до аг-
ризу дому. Зрозумі-
шення саста до Ад-
міністратив „Пит“
„Медіа“.
823 1-1

ГАЗДИНЕ!

Шануй тяжко заправцьований гріш свого чоловіка!
Не нищ білля — уживай тільки найліпше мило
до прання марки „ЛЕВ“ виробі Львівської фабрики
хем. „ТЛЕН“.
772 4-10

Ширіть наш часопис!

ЛІПШОГО СВІТЛА ХОЧЕШ?
ЖАРІВКИ „PHILIPS“ БЕРИ!